

16.1.2

3b (את עיניו) → 4a (משנה ב')

.1 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מנפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: במדבר פרק ו פסוק ד
 .2 מיין ושכר נזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: במדבר פרק ו פסוק ג
 .3 יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתה ובניך אתה בראשכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדורתכם: ויקרא פרק י פסוק ט

- I הפלאה בו: minimal acceptance is considered a full
- a if he only declared himself to be a נזיר from the חרצנים (peels) or זגים (pits) or תגלחת or טומאה – he is a full נזיר
- i note: our משנה is *contra* the position of ר"ש who states that the הפלאה must explicate all areas of the ban
- ii arguments:
- 1 ד"ש v. 1 explicates different parts of the grape
- 2 דבנן v. 2 generalizes – יין ושכר
- iii responses/counters:
- 1 יין מצוה to איסורי נזירות extends יין ושכר ד"ש
- (a) Query: what is מצוה?
- (i) Suggestion #1: קידוש והבדלה
1. rejection: מושבע ועומד הוא
- a. interpretation #1 (רש"י): גברא, since they attach to the שבועות, and he is already commanded (זכור את יום השבת לקדשו) to fulfill the קידוש והבדלה
- b. interpretation #2 (ר"ת): this is a rhetorical question: there is no formal obligation of wine for קידוש והבדלה and the use of the verse is an אסמכתא
- (ii) suggestion #2: שבועה
1. explanation: if he took an oath to drink wine and is thereby commanded to do so, the יין ושכר trumps it (via יין ושכר) and it is prohibited
- (b) response: רבנן infer this from יין ושכר
- (i) explanation: since יין ושכר, the extra word שכר is there to teach מצוה
- (c) ד"ש is there to form גז"ש with מקדש (v. 3); that the prohibition of entering the מקדש while inebriated only applies to wine
- (i) Contra: ר' יהודה – entering the מקדש drunk on fruit mead etc. – חייב
- iv Alternate explanation of ד"ש. he maintains that אין איסור חל על איסור יוה"כ does not carry the punishment of כרת
- 1 support: he maintains eating a נבילה on יוה"כ does not carry the punishment of כרת
- 2 therefore: the prohibition of חרצנים, e.g. explicitly mentioned will not tolerate addendum of זגים etc.
- v response of דבנן to v1: indicates that all איסורי נזיר are considered equivalent for purposes of צירוף to make up a minimal amount for culpability
- 1 ד"ש. there is no need for צירוף, since you are culpable at any amount (כזית only meaningful for קרבן within context of חלב etc.)
- II משנה ב: declaration of נזירות associating with שמשון is considered נזיר שמשון (defined in next משנה)
- a valid phrases: (see Shoftim 13-16)
- i like Samson
- ii like the son of Manoah (ch. 13)
- iii like the husband (?) of Delilah (ch. 16)
- iv like the one who uprooted the gates of Gaza (ibid)
- v like the one whose eyes were poked out by the Philistines (ibid)
- 1 question: why does the משנה need to explicate so many identifiers
- (a) answer: (following ר"ת) – if he only says either of the 1st 2, it may refer to someone else; therefore he must add either of the last 3 to make his meaning clear